

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725200041
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8725200041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D. E. E., zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokátska kancelária so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 7.5.2025 č.k. 19Csp/1/2025-96, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 600,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal, že predmetom konania je nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal, že v danom prípade s poukazom na rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csp/6/2021, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove je nesporné, že žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná pri uplatnení porušenia svojho práva, a tiež nevyvrátiteľne bolo konštatované, že za toto porušenie zodpovedá žalovaný. Cieľom PFZ je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej pre daný prípad použiteľným zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Vyššie uvedené deklaroval napr. vo svojom staršom rozhodnutí aj Krajský súd v Prešove, sp. zn. 6Co/220/2012 zo dňa 30.08.2013 v bode 9: „Na primerané finančné zadost'učinenie (relutárna satisfakcia) zákon explicitne vyžaduje úspech spotrebiteľa pred súdom.“ Samotná povaha primeraného finančného zadost'učinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Naviac s námietkami žalovaného sa už aplikačná prax súdov opakovane vypořádala ako s nedôvodnými, a síce keď v základných konaniach, na ktoré žaloby o PFZ nadväzovali, bol spotrebiteľ úspešný s uplatnením bezdôvodného obohatenia a s určením neprijateľnosti uvedených zmluvných podmienok.

3. Aj v tomto konkrétnom prípade súd prvej inštancie v základnom konaní (sp. zn. 11Csp/6/2021 v bode 26. rozsudku uviedol: „Pri posudzovaní, že či zmluvné podmienky pri zmluvnom dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere 14.1., 14.2. spotrebiteľskej zmluvy sú neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné vychádzať z toho, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície slabšou stranou a môže buď akceptovať vopred pripravenú zmluvu so všeobecnými formulovanými podmienkami alebo ju odmietnuť. Uvedené zmluvné podmienky nemožno v danom prípade považovať za individuálne dojednané, pretože aj samotná úverová zmluva a aj zmluvné podmienky sú formulovanými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole a teda žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť podľa zaužívanej súdnej praxe ich znenie a uvedené zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa preto sú neprijateľné a preto súd vzhľadom na skutočnosť, že uvedenie takýchto zmluvných podmienok bolo už riešené v rozhodovacej činnosti súdov považoval nárok za dôvodný a súd v celosti žalobe vyhovel. Nakoľko žalovaný nevrátil včas a riadne svoj dlh, dostal sa do omeškania, a žalobkyni vznikol nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške od doby, tak ako bolo uplatnené, v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka, a preto súd v celosti žalobe vyhovel.“

4. Odvolací súd v rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o. i. konštatoval:
Bod 29.: „Odvolací súd poukazuje na rozhodnutia pripojené v spise, kde stranou sporu bol žalovaný. Konkrétne ide o rozhodnutie Okresného súdu Skalica sp.zn. 7C/804/2014 zo dňa 08.10.2015, kde bola určená za neprijateľnú tak podmienka určená v tomto konaní pod II. výroku, ako aj pod III. výroku. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Cdo/2/2016 zo dňa 28.03.2017.“

Bod 30.: „Zároveň boli tieto neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v bode II. a III. rozsudku vyhlásené za neprijateľné, i rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 20Csp/35/2021 - 102 zo dňa 03.12.2021. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešove č.k. 11CoCsp/5/2022 - 140 zo dňa 21.07.2022. I tu bol žalovaným terajší žalovaný. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na bod 11. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoCsp/5/2022 - 140, ktorý záver súdu prvej inštancie týkajúci sa neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravenej v článku 14.1, 14.2 a 14.5 zmluvy o revolvingovom úvere odobril, a zároveň dodal, že neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky je zrejmá už len z toho, že žalobca bol povinný v prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti zaplatiť žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.), a že akékoľvek dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto zmluve obsiahnuté v tejto zmluve o RÚ a zaplataenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto zmluvy o RÚ a to v plnej výške.“

5. Inštitút PFZ môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť ho alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu.

6. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadost'učinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ako aj z iných skutočností, ako sú napr. obchodné praktiky žalovaného.

7. Za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla v základnom konaní, je podľa názoru súdu priznanie finančného zadost'učinenia plne dôvodné a požadovaná výška PFZ je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a súčasne zodpovedá svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, ale tiež sankcia za konanie žalovaného.

8. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovaným zákonným ustanovením rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Požadovaný výšku PFZ 600,- eur súd považuje vzhľadom na uvedené za primeranú, a teda za každú z dvoch neprijateľných zmluvných podmienok, určených v rozsudku Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 11Csp/6/2021 súd priznal žalobkyni PFZ po 300,- eur. Za daného stavu, s ohľadom na závažné porušenia práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa na súde úspešne domohla, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia je súd toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv je suma 600,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu. Je bez právneho významu pri uplatňovaní primeraného finančného zadosťučinenia, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, nemožno sa pri určení výšky finančného zadosťučinenia striktne držať ujmy, ktorá objektívne hrozila. Vzhľadom na porušenie práva spotrebiteľa dodávateľom je priznaná výška finančného zadosťučinenia tak, ako je súdom v zmysle návrhu žalobkyne určená, vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu, primeraná.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Namietol, že rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu procesných práv žalovaného tým, že bolo porušené právo na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie sa procesnou obranou žalovaného nezaoberal a nevyporiadal, naopak zaoberal sa skutočnosťami, ktoré nikdy netvrdil.

11. Poukazoval na fakt, že žalobkyňa na základe rovnakých tvrdení, v ktorom si uplatňovala nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu k rovnakému zmluvnému vzťahu si už v inom konaní uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie, preto odkaz súdu prvej inštancie na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3CoCsp/18/2024 je nedôvodný v pomeroch prejednávanej veci, tam totiž zjavne išlo o uplatňovanie finančného zadosťučinenia na podklade odlišných skutkových okolností a odlišným subjektom.

12. Prvoinštančný súd nezdôvodnil, na základe akej úvahy by malo platiť pravidlo vyjadrené tak, že každý výrok rovná sa samostatný nárok na finančné zadosťučinenie. Vyššie uvedené námietky na základe rovnakých všeobecných tvrdení, ako bolo v konaní pred Okresným súdom Poprad sp.zn. 19Csp/1/2022 súvisia s uplatneným nárokom v tomto konaní a týkajú sa toho, že rovnaké skutočnosti ako základ tvrdeného nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú uplatňované viackrát a tie isté skutočnosti sa stávajú predmetom posudzovania v rôznych súdnych konaniach opakovane. Týmto postupom samotný účel finančného zadosťučinenia ako dovŕšenia ochrany práva spotrebiteľa ustupuje do úzadia, že ak si ochranu spotrebiteľ nebude uplatňovať ako celok, ale rozdelí ju na viacero krokov, potom primerané finančné zadosťučinenie mu nevznikne za každý krok, ale len za prvý. Je názoru, že početnosť súdnych sporov vytváraných umelo nepredstavuje situáciu, kedy spotrebiteľ podstupuje súdne konanie pre ochranu práv, ale skôr z dôvodu sprievodne uplatňovaných nárokov.

13. Rovnako poukázal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal námietkou žalovaného týkajúcej sa samotného výkonu uplatňovania finančného zadosťučinenia zo strany žalobkyne a aj posúdenia primeranosti finančného zadosťučinenia. Rozsudok rovnako považuje za nepreskúmateľný a arbitrárny ohľadom určenia sumy finančného zadosťučinenia. To, ako súd dospel k tomu, že za každý výrok určil sumu 300,- eur sa nedá zistiť. Paušalizácia sumy finančného zadosťučinenia je v rozpore so súdnou praxou. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/91/2020, ktorý uviedol, že odpoveď na otázku, aká má byť správna výška primeraného finančného zadosťučinenia je závislá vždy od výsledku posúdenia individuálnych skutkových okolností prejednávanej veci a súdy musia postupovať diferencovane vždy v každom konkrétnom prípade. Odôvodnenie bodu 17. napadnutého rozsudku je v rozpore so závermi Najvyššieho súdu SR a rozhodovacou praxou Krajského súdu v Prešove s poukazom aj na rozsudok sp.zn. 14Co/91/2012. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

14. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že pokiaľ žalovaný uvádza konanie na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 19Csp/1/2022, tak ide o konanie, v ktorom uplatňovala nárok vyplývajúci z iného porušenia spotrebiteľských a iného základného konania, a to vo veci 18Csp/24/2019, pričom v tomto predmete konania vychádza z porušenia spotrebiteľských práv v základom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp.zn. 11Csp/6/2021, a preto ide o úplne iný základ, rozsah, dôvod a charakter porušenia spotrebiteľských právnych noriem. Nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného v odvolaní, ktoré iba preukazujú opodstatnenosť žaloby a nepriznáva si pochybenie spotrebiteľských noriem a práv, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť jej podanej žaloby. V konaní určito a zrozumiteľne poukázala na dôvodnosť základu nároku, ako aj čo do súdom priznanej výšky. Poukázala na to, že v súdnom konaní sa musela zaktivizovať, vyhľadať advokáta a vec prejednať a následne podať relevantnú žalobu. Práve zo strany žalovaného ide o mimoriadne závažné porušenie spotrebiteľských práv a povinností. Poukázala na ustanovenie § 24 ods. 1, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. a Článok 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993. Primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600,- eur je prinajmenšom primerané aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50.000,- eur), ktoré podľa Zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a Zákona o dohľade nad finančným trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Slovenská obchodná inšpekcia alebo Národná banka Slovenska. Vzhľadom na jednotlivé funkcie inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia a jeho účel zabezpečiť ochranu spoločnosti pred nečestnými dodávateľmi je, aby viac sa v rovnakých a obdobných konaniach tento nedopúšťali a účel primeraného finančného zadosťučinenia má odradiť od nekalého konania. Poukázala aj na aktuálne rozhodnutia čo do výšky priznanej finančnej náhrady, či Mestského súdu Košice sp.zn. 24Cso/101/2023, Okresného súdu Bardejov sp.zn. SK-2Csp/26/2023, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13CoCsp/28/2024. Navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov konania.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 326 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Žalovaný uplatnil v odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v existencii dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, § 365 ods. 1 písm. f) CSP, § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

17. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplnenia na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo a odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

19. Predmetom konania pred prvoinštančným súdom bol nárok žalobkyne, ktorým žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie 600,- eur ako primerané finančné zadosťučinenie tým titulom, že na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 11Csp/6/2021 bola úspešná ako spotrebiteľka o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Tento rozsudok bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoCsp/38/2023 dňa 21.3.2024. V danom predmete posudzoval súd, či zmluvné podmienky pri dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere sú neprijateľné zmluvné podmienky a že je potrebné vychádzať z toho, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície slabšou stranou a môže buď akceptovať vopred pripravenú zmluvu so všeobecnými formulovanými podmienkami alebo ju odmietnuť. Uvedené zmluvné podmienky nemožno považovať za individuálne dojednané, pretože aj samotná úverová zmluva sú formulárovými listinami a podliehajú súdnej kontrole. Preto si touto žalobou uplatnila primerané finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľských práv v základom konaní, pričom požadovaná výška 600,- primeraného finančného zadosťučinenia má zohľadňovať to, že žalovaný v zmluve použil dve neprijateľné zmluvné podmienky a za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 300,- eur, keďže bolo zistené, že žalovaný napriek opakovane judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, na týchto v priebehu konania trvá.

20. V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2004. Tieto ustanovenia upravujú práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

21. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019).

22. Žalobkyňa si uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 600,- eur vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný v zmluve použil dve neprijateľné zmluvné podmienky a za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobkyňa požaduje 300,- eur titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv vedených na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 11Csp/6/2021 v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

23. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané splnenie zákonných podmienok základu nároku v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.6.2024. Tvrdenie žalobkyne o úspechu v základom konaní bolo tiež preukázané, a to rozsudkom Okresného súdu Poprad 11Csp/6/2021 zo dňa 4.5.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoCsp/38/2023 zo dňa 21.3.2024, ktorým súd potvrdil rozsudok o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 27.2.2013 sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to tak, ako boli uvedené a špecifikované v rozhodnutí prvoinštančného súdu zo dňa 4.5.2023.

24. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľné zmluvné podmienky, neplatné v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, sú spôsobilé negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadnil aj jeho postoj, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pritom na to, že vďaka žalobkyni vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvné podmienky v totožnom, neprijateľnom znení. Je na mieste, aby spotrebiteľia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

25. Preto pokiaľ odvolateľ poukazoval, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, arbitrárny v základe určenia finančného zadosťučinenia, prvoinštančný súd určito a zrozumiteľne poukázal na dôvodnosť základu nároku na primerané finančné zadosťučinenie aj čo do súdom priznanej výšky a rovnako tak námietku odvolateľa o tom, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na finančné zadosťučinenie vo vzťahu k rovnakému zmluvnému vzťahu uplatneným v inom konaní, nepovažoval za spôsobilú privediť zmenu rozhodnutia prvoinštančného súdu. Z dokazovania bol preukázaný fakt, že priebeh základného konania, postoj žalovaného, intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem, bol riadne prvoinštančným súdom v základom konaní riadne zisťovaný, v ktorom boli určené zmluvné podmienky tam uvedené za

neprijateľné. Išlo o zmluvné podmienky týkajúce sa tej skutočnosti, že v prípade „omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň z omeškania. Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1. písm. a) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania“. Takisto určil, že zmluvná podmienka dojednaná v tomto revolvingovom úvere článku 14 sankcie v znení, že: „okrem zmluvnej pokuty podľa článku 14 ods. 14.1. tejto zmluvy je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou nepresahovala maximálnu výšku podľa odstavca 14.3. tejto zmluvy o revolvingovom úvere“. Aj táto zmluvná podmienka, ktorá bola prvoinštančným súdom určená za neprijateľnú, znamenala vážnu intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem, na ktoré odkázal aj prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí, keďže ich nepovažoval za individuálne dojednané, pretože boli nastavené formulovanými listinami, ktoré podliehali riadnej súdnej kontrole a žalobkyňa nemohla ovplyvniť ich znenie a spôsobili značnú nerovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto túto odvoláciu námietku vo vzťahu k primeranosti vzhľadom na intenzitu porušenia nepovažoval ani odvolací súd ani za dôvodnú.

26. Za stavu keď právoplatným rozsudkom prvoinštančného súdu došlo k prijatiu záveru, že dodávateľ predložil spotrebiteľovi spotrebiteľskú zmluvu, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdom prvej inštancie, že základ nároku je daný a naplnený aj predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať primerané finančné zadostučinenie.

27. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadostučinenia je potrebné vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol a jednak ako aj odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky silnejším dodávateľom a úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, z ktorého možno predpokladať, aby dodávateľ sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustil konania takejto intenzity.

28. Základom pre určenie sumy peňažného zadostučinenia je primeranosť a túto súd určí na základe vlastnej úvahy, pričom zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie považoval za adekvátnu celkovú výšku finančného zadostučinenia v sume 600,- eur, ktoré riadne odôvodni, keď konštatoval, že v základnom konaní Okresného súdu Poprad 11Csp/6/2021, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere 27.2.2013, v zmysle ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 600,- eur, pričom žalobkyňa uhradila 1.355,30 eur.

29. Odvolací súd nemá pochybnosť o primeranosti tejto výšky vzhľadom na vyslovené neprijateľné zmluvné podmienky nie len v konaní Okresného súdu Poprad sp.zn. 11Csp/6/2021, ale už aj predtým v konaní sp.zn. 18Csp/24/2019, z rozsudku ktorého súdu prvej inštancie vychádzal aj v konaní 11Csp/6/2021 v súvislosti s posúdením dôvodnosti žaloby v konaní. Preto pokiaľ priznal žalobkyni sumu titulom finančného zadostučinenia vo výške 600,- eur, odvolací súd túto považoval za primeranú a zodpovedajúcu okolnostiam tohto prípadu.

30. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keďže v konaní bola úspešná žalobkyňa, priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).